Stuk **1809** (2002-2003) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994

INHOUD

Blz.

1. Memorie van toelichting 3
2. Voorontwerp van decreet 7
3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 11
4. Advies van de Raad van State 21
5. Ontwerp van decreet 27
6. Bijlagen :
   – Nederlandse tekst van het verdrag (vertaling) 33
   – Engelse tekst van het verdrag 41

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene inleiding

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) werd opgericht in 1919 tijdens de Vredesconferentie van Versailles. De opdracht van de IAO bestaat in het verbeteren van de sociale toestand van de werkenden en is gebaseerd op de overtuiging dat duurzame en universele vrede niet kan bestaan zonder sociale gerechtigheid. Het belangrijkste kenmerk van de IAO is haar tripartisme : de IAO is de enige internationale organisatie waarin werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties en regeringen zetelen. De IAO telt 175 leden en heeft de klassieke structuur van een gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties : een algemene vergadering (de Internationale Arbeidsconferentie) ; een beheerraad en een secretariaat (het Internationaal Arbeidsbureau).

Tot de belangrijkste activiteiten van de Internationale Arbeidsorganisatie behoren het vastleggen van internationale arbeidsnormen en het toezien op de implementatie van deze normen. De arbeidsnormen van de IAO nemen de vorm aan van conventies of aanbevelingen. De conventies zijn internationale verdragen, bindend voor de IAO-lidstaten die ze ratificeren. De aanbevelingen zijn niet-bindende instrumenten, bedoeld als richtlijnen voor het nationaal beleid. De IAO heeft reeds meer dan 180 conventies en meer dan 190 aanbevelingen aangenomen. Begin 2003 heeft België 90 conventies geratificeerd.

2. Het doel van de instemming en de algemene draagwijdte van het verdrag

Op 24 juni 1994 werd in Genève verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie.

Deeltijdwerk is belangrijk voor de economie. Daarom moet in het werkgelegenheidsbeleid rekening gehouden worden met de rol die deeltijdwerk vervult bij het scheppen van aanvullende werkgelegenheidskansen. Bovendien bestaat de noodzaak om de bescherming van deeltijdwerkers te waarborgen op het gebied van toegang tot de arbeidsmarkt, arbeidsvoorwaarden en sociale zekerheid.

De bepalingen van het verdrag betreffende gelijke beloning (1951), van het verdrag betreffende discriminatie (1958), van het verdrag en de aanbeveling betreffende arbeiders met gezinsverantwoordelijkheid (1981), van het verdrag betreffende de bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (1988) en van de aanbeveling betreffende het werkgelegenheidsbeleid (1984) zijn van groot belang voor deeltijdwerkers.

Het verdrag is reeds internationaal van kracht en het draagt geen nieuwe beleidsmatige elementen aan. Het schetst eerder een ruim kader en heeft geen wijzigingen in het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid tot gevolg. Het enige nieuwe beleidsaspect is het internationaal signaal dat gegeven wordt door het federale België via de ratificatie van het verdrag. Dit is niet onbelangrijk in het licht van het debat over de liberalisering van de wereldhandel.

3. Artikelsgewijze toelichting van het verdrag

Artikel 1 geeft een aantal begripsomschrijvingen.

Volgens artikel 2 laat het verdrag gunstiger bepalingen die van toepassing zijn krachtens andere internationale arbeidsverdragen onverlet.

Artikel 3 stelt dat het verdrag van toepassing is op alle deeltijdwerkers maar een lidstaat kan, na raadpleging van werkgevers- en werknemersorganisaties, bepaalde categorieën werknemers of vestigingen geheel of gedeeltelijk uitsluiten.

Deeltijdwerkers moeten op gelijke voet behandeld worden als voltijdwerkers in verband met :

– het vakbondsrecht en recht op collectieve onderhandelingen, van veiligheid en gezondheid op het werk en van bestrijden van discriminatie (artikel 4) ;

– de berekening van hun basisloon (artikel 5) ;

– de sociale zekerheid (artikel 6) ;

– de bescherming bij moederschap, de beëindiging van de arbeidsverhouding, de betaalde vakantie en wettelijke feestdagen en het ziekteverzuim (artikel 7).

Volgens artikel 8 kunnen deeltijdwerkers van wie de arbeidsduur of de verdiensten lager zijn dan vastgestelde drempels door een lidstaat worden uitgesloten van het toepassingsgebied van ieder wettelijk stelsel voor sociale zekerheid (behalve als het gaat om prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten) en van het toepassingsgebied van ie-

dere maatregel die is genomen op de gebieden bedoeld in artikel 7 (met uitzondering van de maatregelen betreffende bescherming bij moederschap). Die drempels moeten zeer laag liggen. Elke lidstaat moet de drempels regelmatig herzien en in zijn verslagen over de toepassing van het verdrag, de drempels aangeven. De meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties moeten geraadpleegd worden bij het vaststellen, het opnieuw bezien en het herzien van de drempels.

Artikel 9 stelt dat maatregelen moeten genomen worden om de toegang tot deeltijdwerk te vergemakkelijken.

Artikel 10 bepaalt dat maatregelen moeten genomen worden om ervoor te zorgen dat de overgang van voltijd- naar deeltijdwerk en omgekeerd vrijwillig is en in overeenkomst met de nationale wetgeving en praktijk.

Volgens artikel 11 moet de uitvoering van het Verdrag gebeuren door middel van wet- en regelgeving, voor zover er geen uitvoering aan gegeven wordt door middel van collectieve overeenkomsten of overeenkomstig de nationale praktijk.

Artikel 12 bepaalt dat de formele ratificatie van het Verdrag dient medegedeeld te worden aan de directeur-generaal van de IAO en door hem dient te worden geregistreerd.

Artikel 13 stelt dat dit nieuwe Verdrag alleen die leden van de IAO bindt waarbij de ratificatie werd geregistreerd door de directeur-generaal van de IAO. Het Verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificatie van twee leden werd geregistreerd door de directeur-generaal. Daarna zal het Verdrag voor elke lidstaat in werking treden twaalf maanden nadat de ratificatie werd geregistreerd.

In artikel 14 wordt bepaald dat het Verdrag maar kan opgezegd worden na elke periode van tien jaar na inwerkingtreding van het Verdrag. In dat geval dient het Verdrag één jaar voor het verstrijken van de periode van tien jaar te worden opgezegd door middel van een mededeling aan de directeur-generaal.

Artikel 15 bepaalt dat de directeur-generaal aan alle lidstaten meedeelt welke landen het Verdrag hebben ondertekend of opgezegd. In het bijzonder zal hij meedelen wanneer het huidige Verdrag in werking is getreden.

Artikel 16 stipuleert dat de directeur-generaal alle gegevens met betrekking tot een ratificatie of opzegging van het Verdrag zal meedelen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 17 stelt dat de raad van bestuur van de IAO steeds een rapport met betrekking tot de toepassing van het huidige Verdrag kan voorleggen aan de conferentie met het oog op een gedeeltelijke of gehele herziening.

In artikel 18 wordt bepaald dat, wanneer de conferentie een nieuw Verdrag aanneemt met betrekking tot voorliggende materie – tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald – de ratificatie van het nieuwe Verdrag de onmiddellijke opzegging van het oude Verdrag zal inhouden. Op het ogenblik van inwerkingtreding van het nieuwe Verdrag, zal het oude Verdrag niet langer geratificeerd kunnen worden. Het huidige Verdrag blijft wel van kracht voor de lidstaten die het nieuwe Verdrag niet ondertekenen.

Artikel 19 bepaalt dat de Franse en de Engelse versie een gelijke authenticiteit hebben.

4. Gemengd karakter van het verdrag en relevantie voor Vlaanderen

Het IAO-verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk is een gemengd verdrag waarbij de bevoegdheden van zowel de federale overheid als van de Gewesten en de Gemeenschappen worden uitgeoefend.

De federale overheid is bevoegd voor de sociale zekerheid, het inkomensbeleid en de arbeidsduur. De bevordering van de werkgelegenheid valt onder de bevoegdheid van de Gewesten terwijl de Gemeenschappen, bij het uitwerken van het statuut van de personeelsleden die onder hun bevoegdheid ressorteren, gebonden zullen zijn door het verdrag.

De Vlaamse regering moedigt een beter evenwicht tussen arbeid en vrije tijd aan, waarbij zowel de werknemer als de werkgever de mogelijkheid krijgen om de arbeidstijd te organiseren volgens hun behoeften. Een beter evenwicht tussen arbeidstijd en vrije tijd levert ook meer kansen voor werkzoekenden op. Op die manier kan de werkzaamheidsgraad, die aangeeft welk deel van de beroepsbevolking werk heeft, verhoogd worden.

5. Verloop van de procedure op internationaal, federaal en Vlaams niveau

Het verdrag werd aangenomen op 24 juni 1994 en trad in werking op 28 februari 1998. Begin 2003 hebben 10 landen het verdrag reeds geratificeerd.

In zijn vergadering d.d. 21 juni 2000 keurde de Werkgroep "gemengde verdragen" (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), de aangepaste lijst van gemengde IAO-verdragen goed. Die beslissing werd op 10 oktober 2000 door de ICBB bekrachtigd.

6. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV bracht op 12 november 2002 advies uit. De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen. De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft, maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context. Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.

De SERV betreurt dat er voor geen enkel verdrag een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Ten slotte wil de SERV ook opmerken dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid, maar niet de enige.

Volgens de SERV valt een groot gedeelte van het verdrag onder de federale bevoegdheidssfeer. De rechtspositie van de deeltijdwerkenden in de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs behoort evenwel voor het grootste gedeelte tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. De procedure tot ratificatie moet dan ook aangegrepen worden om de Vlaamse regelgeving desgevallend aan te passen aan de IAO-normen en dat in overleg met de representatieve organisaties van het overheids- en onderwijzend personeel.

Niet alleen de Vlaamse overheid moedigt een beter evenwicht aan tussen gezin en arbeid. Ook de sociale partners spelen hun rol. De SERV vraagt specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhoudingen onder eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid vallen.

Het advies werd op 11 december 2002 bekrachtigd door de Raad van de SERV.

In zijn advies d.d. 27 maart 2003 stelt de Raad van State dat het aangewezen is om in het opschrift van het decreet het nummer van het verdrag te vermelden teneinde de identificatie van het verdrag te vergemakkelijken. Tevens stelt de Raad van State dat de gemeenschappen bevoegd zijn omdat zij, bij het uitwerken van het statuut van de personeelsleden die onder hun bevoegdheid ressorteren, gebonden zullen zijn door het verdrag. Het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting werden in die zin aangepast.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government,

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag betreffende deeltijdwerk,
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting
in Genève op 24 juni 1994

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

ADVIES OVER DE RATIFICATIE VAN DE IAO-VERDRAGEN NRS. 142, 150, 160, 168, 175, 177 EN 179

Brussel, 12 november 2002

RVP/advies_IAO_verdragen

Op 10 september 2002 vroeg Vlaams minister van werkgelegenheid het advies over 7 ontwerpen van decreet tot instemming met een aantal IAO-verdragen en de bijhorende aanbevelingen

De IAO-verdragen waarover het advies wordt gevraagd hebben betrekking op:

- de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142)
- de bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150)
- de arbeidsstatistieken (IAO-verdrag nr. 160)
- de bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168)
- het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175)
- het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177)
- de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179).

Op 11 december 2002 zal de raad zich over de ontwerpdecreten uitspreken en hierover volgend advies formuleren.

*

* *

ADVIES

1. ALGEMENE BEMERKINGEN

De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen.

De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context.
Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.
In het bijzonder:

- wordt de bescherming van het moederschap beschouwd als een gemeenschapsaangelegenheid (zie conventies deeltijdwerk en thuisarbeid), terwijl dit bij uitstek een materie is die door de federale wetgever wordt geregeld (arbeidsbescherming en sociale zekerheid);
- wordt geheel over het hoofd gezien dat de Vlaamse overheid bevoegd is voor de individuele arbeidsverhoudingen voor het statutaire overheidspersoneel in de Vlaamse openbare sector en het onderwijzend personeel (inclusief vrij onderwijs).

Verder betreurt de SERV dat - voor zover uit de ontwerpen van decreten af te leiden - er voor geen enkele van de verdragen een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Tenslotte wil de SERV ook opmerken dat de VDAB weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid maar niet de enige...
De Vlaamse sociale partners hebben niet alleen in de VDAB maar ook in de SERV als algemeen overleg- en adviesorgaan een specifieke taak van beleidsadvisering en van overleg, onder andere via de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden en via de invulling van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

2. BEMERKINGEN BIJ DE AFZONDERLIJKE VERDRAGEN

2.1 De rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142 en de IAO-aanbeveling nr. 150 d.d 23/6/1975)

Het verdrag voorziet dat de lidstaten een beleid voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding voeren gericht op jongeren en volwassenen op alle gebieden van het economische, sociale en culturele leven en op alle niveaus van vakbekwaamheid en verantwoordelijkheid.
Het IAO-verdrag houdt de opdracht in een beleid en programma's te ontwikkelen voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleidingen ongeacht of deze plaatsvinden binnen of buiten scholen.

Dit betekent dat ook voor volwassenen een stelsel van beroepskeuzevoorlichting moet worden uitgebouwd. Behalve voor werkzoekenden bestaat er in Vlaanderen geen dergelijk systeem. De opdracht van de Centra voor Leerlingenbegeleiding beperkt zich, zeker sinds de hervorming van PMS naar CLB's tot het initieel onderwijs.
De SERV stelt daarom voor om naar aanleiding van het voorliggende voorontwerp van decreet het debat te starten over de gefaseerde uitbouw van een stelsel van beroepskeuzevoorlichting binnen het globale kader van het beleid inzake loopbaanbegeleiding. Deze discussie kan worden gevoerd op basis van de beleidsaanbevelingen van het KBS-Task Force rapport.

2.2 De bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150 d.d.26/6/1978)

Dit verdrag betreft de organisatie van het sociaal overleg. Het institutioneel kader van het sociaal overlegsysteem wordt omschreven als het geheel van de overheidsinstellingen die betrokken zijn bij het arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid en van de overlegorganen van werknemers- en werkgeversorganisaties. Dit verdrag voorziet dat bestuurstaken op het vlak van de arbeid kunnen toevertrouwd worden aan de sociale partners en erkent de vrijheid van collectieve onderhandelingen. (artikels 5 en 6)
Het gaat om het gehele overlegsysteem d.w.z. ook om het regionale en het lokale sociaal-economisch overleg. Het verdrag stipuleert dat de overheid in overleg moet treden met de sociale partners op de diverse niveaus, dat de overheid doeltreffend moet georganiseerd zijn en met personeel van uitstekende kwalificaties moet werken.
Het verdrag is flexibel opgesteld zodat de landen een eigen organisatiemodel voor werkgelegenheid en arbeid kunnen handhaven.

In de memorie van toelichting wordt terecht opgemerkt dat het ministerie van arbeid bedoeld in artikel 9 van het verdrag zowel betrekking heeft op het federale beleidsniveau als op de andere beleidsniveaus die de autonome bevoegdheid hebben. Voor Vlaanderen zijn dat onder meer de bevoegdheden inzake de beroepsopleiding, de arbeidsbemiddeling, de werkgelegenheidsprogramma's en het handhavingsbeleid van de toegewezen tewerkstellingsbevoegdheden.
Zo worden de Vlaamse administratie werkgelegenheid en de VDAB uitdrukkelijk genoemd en wordt voor de rest naar "andere publiekrechterlijke organen van het Vlaams gewest" verwezen.

De SERV volgt met aandacht de ontwikkelingen in het kader van het beter bestuurlijk beleid en wijst er op dat het IAO-verdrag 150 uitdrukkelijk de betrokkenheid en het belang van de sociale partners claimt. Dit heeft voor gevolg dat de Vlaamse overheid verplicht is de sociale partners hun verantwoordelijkheid te laten opnemen en hen in elk geval te betrekken bij de hervormingen die gepland worden op het vlak van de arbeidsvoorziening en het beleidsdomein economie, werkgelegenheid en toerisme.

2.3 De arbeidsstatistieken (IAO-verdrag nr. 160 en IAO-Aanbeveling nr. 170 d.d. 25/6/1985)

Het IAO-verdrag verplicht de lidstaten tot het verzamelen van basisstatistieken rond arbeid en werkgelegenheid. Deze worden opgesomd in deel II van het verdrag.
In artikel 3 wordt inspraak van de sociale partners voorzien.

De SERV heeft de behoefte aan accurate statistieken steeds benadrukt en is via het VIONA-programma dat mee wordt aangestuurd door de Vlaamse sociale partners betrokken bij de invulling van deze IAO-conventie.
Zelf verzamelt de SERV ook gegevens onder andere de jaarlijkse boordtabel met een aantal indicatoren voor 12 sociaal-economische domeinen en SERA (sociaal-economisch rapport).
Vermits in het kader van de Europese politiek van de open coördinatie, de benchmarking en monitoring steeds belangrijker worden zal de behoefte aan het ontwikkelen van indicatoren en targets in de toekomst alleen nog maar groter worden, cf. de jaarlijkse aanbevelingen over de Vlaams actieplannen in uitvoering van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren. Deze IAO-conventie is dus meer dan actueel en ratificatie is dan ook aangewezen.
De SERV dringt aan op een goede afstemming bij het verzamelen van de statistieken opdat bijkomende lasten voor de ondernemingen kunnen worden vermeden.

2.4 De bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168 d.d. 21/6/1988)

Dit IAO-verdrag raakt aan de kern van het werkgelegenheidsbeleid: bescherming tegen werkloosheid en bevordering van de werkgelegenheid.
Het vervangt twee oude verdragen die dateren van 1934 en van 1952.
Wat België betreft is het duidelijk een gemengd verdrag: bescherming zijnde federale bevoegdheid en bevordering Vlaams en/of gemengd.

Deel II handelt over Vlaamse bevoegdheden: arbeidsbemiddeling, beroepsopleiding, beroepsvoorlichting en de speciale programma's voor de bevordering van de werkgelegenheid gericht op doelgroepen: vrouwen, jongeren, gehandicapten, ouderen, langdurig werklozen, migranten en werknemers getroffen door herstructureringen.

In de memorie van toelichting wordt verwezen naar het beleid en plannen tot bevordering van de werkgelegenheid en de bestrijding van de werkloosheid, m.a.w. naar het Vlaamse beleid waarin de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden een eigen rol spelen.
De SERV vraagt specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhouding onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid valt, door nauwkeurig te onderzoeken welke effecten de naleving van de IAO-normen sorteert op het Vlaamse overheids- en onderwijspersoneel.

2.5 Het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175 en IAO-aanbeveling nr. 182 .d.d. 24/6/1994)

Het verdrag regelt de bescherming van de deeltijdwerkers en plaatst hen op gelijke voet met de voltijdsen. Een groot gedeelte van dit verdrag valt onder de federale bevoegdheidsfeer .
De rechtspositie van de deeltijdwerkenden in de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs behoort evenwel grotelijks tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. De procedure tot ratificatie moet dan ook worden aangegrepen om de Vlaamse regelgeving desgevallend aan te passen aan de IAO-normen en dit in overleg met de representatieve organisaties van het overheids- en onderwijzend personeel.

Niet alleen de Vlaamse overheid moedigt een beter evenwicht tussen gezin en arbeid aan, ook de Vlaamse sociale partners spelen mee op dit terrein: cf. de diverse initiatieven in verband met gezin en arbeid naar aanleiding van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord of van het Vlaams plan in uitvoering van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.
Ook op dit terrein vraagt de SERV specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhoudingen onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid vallen.

2.6 *Het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177 en IAO-aanbeveling nr. 184 d.d. 20/6/1996*

IAO-verdrag nr. 177 beoogt zo goed als mogelijk de gelijke behandeling van thuiswerkers te bevorderen en de omstandigheden van het thuiswerk te verbeteren.
Hoewel een gemengd verdrag behoort een groot gedeelte tot de federale bevoegdheid.
Voor de werknemers onder arbeidscontract (exclusief onderwijzend personeel) is er inmiddels een wettelijk kader dat conform is met de IAO-regelgeving.
Een dergelijk regelgevend kader ontbreekt voor personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en van het onderwijs waarvan de arbeidsverhoudingen door de Vlaamse overheid autonoom in overleg met de personeelsvakbonden moeten uitgewerkt worden.
Zoals voor het IAO-verdrag deeltijdwerk geldt, moet de procedure tot ratificatie daarom worden aangegrepen om op afdoende en met de IAO-normen concordante wijze de bescherming van de thuiswerkers in deze sectoren te regelen.
De SERV verwijst bovendien naar het Europees kaderakkoord over telewerken dat nog moet omgezet worden in nationale regels en stelt voor de regelgeving op mekaar af te stemmen.
In zijn aanbeveling van 15/9/1999 pleitte de SERV reeds voor een adequate omkadering van telewerken en benadrukte hij de noodzaak aan een goede afstemming tussen ondernemingen en de werknemers.

2.7 *De werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179 en IAO-aanbeveling d.d. 22/10/1996)*

De SERV is van oordeel dat deze zeer specifieke materie in de eerste plaats met de sector moet worden overlegd zodat kan worden nagegaan welke stappen zich opdringen om conform met de IAO-normen te kunnen werken.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 maart 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over voorontwerpen van decreet :

- "houdende instemming met het verdrag betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zestigste zitting in Genève op 23 juni 1975" (35.069/1);

- " houdende instemming met het verdrag betreffende de bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978" (35.070/1);

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

- "houdende instemming met het verdrag betreffende arbeidsstatistieken, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985" (35.071/1);

- "houdende instemming met het verdrag betreffende de bevordering van werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfenzeventigste zitting in Genève op 21 juni 1988" (35.072/1);

- "houdende instemming met het verdrag betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994" (35.073/1);

- "houdende instemming met het verdrag betreffende thuiswerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting in Genève op 20 juni 1996" (35.074/1);

- "houdende instemming met het verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996" (35.075/1),

heeft op 27 maart 2003 het volgende advies gegeven:

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

1. Teneinde de identificatie van de om goedkeuring voorgelegde verdragen te vergemakkelijken, zou in het opschrift van de onderscheiden voorontwerpen van instemmingsdecreet telkens het nummer van het desbetreffende verdrag kunnen worden vermeld.

2. De om goedkeuring voorgelegde verdragen betreffende deeltijdwerk en betreffende thuiswerk dienen ook door de gemeenschappen te worden goedgekeurd, niet omdat de moederschapsbescherming een gemeenschapsbevoegdheid is, zoals in de memorie van toelichting bij de ontwerpen van goedkeuringsdecreten van die verdragen wordt vooropgesteld, maar wel gelet op het gegeven dat de gemeenschappen, bij het uitwerken van het statuut van de personeelsleden die onder hun bevoegdheid ressorteren, gebonden zullen zijn door die om goedkeuring voorgelegde verdragen.

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 juni 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government,

Patricia CEYSENS

BIJLAGEN

VERTALING

Verdrag betreffende deeltijdwerk

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen in haar 81ste zitting op 7 juni 1994;

Gelet op het grote belang, voor deeltijdwerkers, van de bepalingen van het Verdrag betreffende gelijke beloning, 1951, van het Verdrag betreffende discriminatie (arbeid en beroep), 1958, en van het Verdrag en de Aanbeveling betreffende arbeiders met gezinsverantwoordelijkheid, 1981;

Tevens gelet op het grote belang, voor deze werknemers, van het Verdrag betreffende de bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, 1988, en van de Aanbeveling betreffende het werkgelegenheidsbeleid (aanvullende bepalingen), 1984;

Erkennend het belang dat produktief en in vrijheid gekozen werk heeft voor alle werknemers, het belang dat deeltijdwerk heeft voor de economie, de noodzaak dat in het werkgelegenheidsbeleid rekening wordt gehouden met de rol die deeltijdwerk vervult bij het scheppen van aanvullende werkgelegenheidskansen alsmede de noodzaak de bescherming van deeltijdwerkers te waarborgen op het gebied van toegang tot de arbeidsmarkt, arbeidsvoorwaarden en sociale zekerheid;

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen betreffende deeltijdwerk, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de vierentwintigste juni negentienhonderd vierennegentig, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als Verdrag betreffende deeltijdwerk, 1994.

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag:

a. wordt verstaan onder „deeltijdwerker": een werknemer in loondienst van wie de normale arbeidsduur korter is dan die van de voltijdwerkers die zich in een vergelijkbare situatie bevinden;

b. kan de normale arbeidsduur bedoeld onder letter a worden berekend per week of volgens een gemiddelde van een bepaalde arbeidsperiode;

c. verwijst het begrip „voltijdwerker die zich in een vergelijkbare situatie bevindt" naar een voltijdwerker die

i. dezelfde soort arbeidsverhouding heeft;

ii. dezelfde arbeid of soortgelijke arbeid verricht, dan wel hetzelfde beroep of een soortgelijk beroep uitoefent, en

iii. tewerkgesteld is in dezelfde vestiging of, wanneer er binnen die vestiging geen voltijdwerkers zijn die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, binnen dezelfde onderneming of, wanneer er binnen die onderneming geen voltijdwerkers zijn die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, binnen dezelfde bedrijfstak,

als de desbetreffende deeltijdwerker;

d. worden voltijdwerkers die gedeeltelijk werkloos zijn geworden ten gevolge van een collectieve en tijdelijke vermindering van hun normale arbeidsduur om economische, technische of structurele redenen, niet beschouwd als deeltijdwerkers.

Artikel 2

Dit Verdrag laat gunstiger bepalingen die van toepassing zijn op deeltijdwerkers krachtens andere internationale arbeidsverdragen onverlet.

Artikel 3

1. Dit Verdrag is van toepassing op alle deeltijdwerkers, met dien verstande dat een Lid, na raadpleging van de betrokken representatieve organisaties van werkgevers en werknemers, bepaalde categorieën werknemers of vestigingen geheel of gedeeltelijk van het toepassingsgebied ervan kan uitsluiten wanneer de toepassing ervan op hen bijzondere problemen van aanzienlijke aard zou opleveren.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag bekrachtigt en dat zich beroept op de in het voorgaande lid geboden mogelijkheid, dient in zijn verslagen met betrekking tot de toepassing van het Verdrag ingevolge artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie iedere bepaalde categorie werknemers of vestigingen te vermelden die aldus is uitgesloten, alsmede de redenen waarom deze uitsluiting noodzakelijk werd of nog steeds wordt geacht.

Artikel 4

Er dienen maatregelen te worden genomen opdat deeltijdwerkers dezelfde bescherming krijgen als de voltijdwerkers die zich in een vergelijkbare situatie bevinden wat betreft:

a. het vakbondsrecht, het recht op collectieve onderhandelingen, alsmede het recht om op te treden als vertegenwoordigers van de werknemers;

b. veiligheid en gezondheid op het werk;

c. discriminatie in arbeid en beroep.

Artikel 5

Er dienen bij de nationale wetgeving en praktijk passende maatregelen te worden genomen opdat deeltijdwerkers niet alleen op grond van het feit dat zij in deeltijd werken, een basissalaris ontvangen dat, berekend op uurbasis, dan wel aan de hand van prestatie of produktie, lager is dan het volgens dezelfde methode berekende basissalaris van de voltijdwerkers die zich in een vergelijkbare situatie bevinden.

Artikel 6

Wettelijke stelsels voor sociale zekerheid die verband houden met de uitoefening van een beroepsactiviteit dienen zo te worden aangepast dat deeltijdwerkers voorwaarden genieten die gelijkwaardig zijn aan die van voltijdwerkers die zich in een vergelijkbare situatie bevinden; deze voorwaarden kunnen worden vastgesteld evenredig aan de arbeidsduur, premiebetaling of verdiensten dan wel op een andere wijze in overeenstemming met de nationale wetgeving en praktijk.

Artikel 7

Er dienen maatregelen te worden genomen opdat deeltijdwerkers voorwaarden genieten die gelijkwaardig zijn aan die van voltijdwerkers die zich in een vergelijkbare situatie bevinden en wel op de volgende gebieden:

a. bescherming bij moederschap;

b. beëindiging van de arbeidsverhouding;

c. betaald jaarlijks verlof en betaalde feestdagen; en

d. ziekteverzuim,
met dien verstande dat de financiële rechten kunnen worden vastgesteld evenredig aan de arbeidsduur of de verdiensten.

Artikel 8

1. Deeltijdwerkers van wie de arbeidsduur of de verdiensten lager zijn dan vastgestelde drempels, kunnen door een Lid worden uitgesloten van:
a. het toepassingsgebied van ieder wettelijk stelsel voor sociale zekerheid bedoeld in artikel 6, behalve indien het gaat om prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
b. van het toepassingsgebied van iedere maatregel die is genomen op de gebieden bedoeld in artikel 7, met uitzondering van de maatregelen betreffende bescherming bij moederschap anders dan die welke zijn voorzien in de wettelijke stelsels voor sociale zekerheid.

2. De drempels bedoeld in het eerste lid dienen zodanig laag te zijn dat niet een onredelijk hoog percentage deeltijdwerkers wordt uitgesloten.

3. Een Lid dat zich beroept op de mogelijkheid voorzien in het eerste lid hierboven, dient:
a. regelmatig de van toepassing zijnde drempels opnieuw te bezien;
b. in zijn verslagen over de toepassing van het Verdrag ingevolge artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, de van kracht zijnde drempels aan te geven en de redenen daarvoor, alsmede aan te geven of er wordt overwogen de bescherming geleidelijk uit te breiden tot de uitgesloten werknemers.

4. De meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties dienen te worden geraadpleegd bij het vaststellen, het opnieuw bezien alsmede het herzien van de drempels bedoeld in dit artikel.

Artikel 9

1. Er dienen maatregelen te worden genomen om de toegang te vergemakkelijken tot produktief en in vrijheid gekozen deeltijdwerk dat beantwoordt aan de behoeften van zowel de werkgevers als de werknemers, mits de bescherming bedoeld in de artikelen 4 t/m 7 hierboven is gewaarborgd.

2. Deze maatregelen dienen te omvatten:
a. het opnieuw bezien van wet- en regelgeving waardoor het in deeltijd gaan werken of het aanvaarden van deeltijdwerk, zou kunnen worden verhinderd of ontmoedigd;
b. gebruikmaking van eventueel bestaande diensten voor arbeidsbemiddeling om na te gaan welke mogelijkheden er op het gebied van deeltijdwerk bestaan en deze bekend te maken in het kader van hun voorlichtings- en plaatsingsactiviteiten;

c. bijzondere aandacht, in het werkgelegenheidsbeleid, voor de behoeften en de voorkeuren van specifieke groepen, zoals werklozen, werknemers met gezinsverantwoordelijkheden, oudere werknemers, gehandicapte werknemers alsmede werknemers die onderwijs of een opleiding volgen.

3. Deze maatregelen kunnen mede betrekking hebben op het onderzoek naar en de verspreiding van informatie over de mate waarin deeltijdwerk beantwoordt aan de economische en sociale doelstellingen van de werkgevers en de werknemers.

Artikel 10

Waar mogelijk dienen er maatregelen te worden genomen om ervoor te zorgen dat overgang van voltijd- naar deeltijdwerk, dan wel omgekeerd, vrijwillig is, in overeenstemming met de nationale wetgeving en praktijk.

Artikel 11

De uitvoering van dit Verdrag dient te geschieden door middel van wet- en regelgeving, voor zover er geen uitvoering aan wordt gegeven door middel van collectieve overeenkomsten of anderszins overeenkomstig de nationale praktijk. De meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties dienen te worden geraadpleegd voordat dergelijke wet- en regelgeving wordt aangenomen.

Artikel 12

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 13

1. Dit Verdrag is alleen verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie waarvan de bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 14

1. Eik Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de

Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar als bedoeld in het vorige lid gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar onder de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 15

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop het Verdrag in werking treedt.

Artikel 16

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 17

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit noodzakelijk acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 18

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 14 hierboven, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking treedt, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 19

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie in haar eenentachtigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op 24 juni 1994.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekeningen hebben geplaatst op de vijfentwintigste juni 1994.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) C. D. GRAY

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

(w.g.) M. HANSENNE

International Labour Conference
Conférence internationale du Travail

CONVENTION 175

CONVENTION CONCERNING PART-TIME WORK
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS
EIGHTY-FIRST SESSION, GENEVA, 24 JUNE 1994

CONVENTION 175

CONVENTION CONCERNANT LE TRAVAIL À TEMPS PARTIEL
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE À SA
QUATRE-VINGT-UNIÈME SESSION, GENÈVE, 24 JUIN 1994

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

CI75 Part-Time Work Convention, 1994

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the international Labour Office, and having met in its 81st Session on 7 June 1994, and

Noting the relevance, for part-time workers, of the provisions of the Equal Remuneration Convention, 1951, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, and the Workers with Family Responsibilities Convention and Recommendation, 1981, and

Noting the relevance for these workers of the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984, and

Recognizing the importance of productive and freely chosen employment for all workers, the economic importance of part-time work, the need for employment policies to take into account the role of part-time work in facilitating additional employment opportunities, and the need to ensure protection for part-time workers in the areas of access to employment, working conditions and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to part-time work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-four the following Convention, which may be cited as the Part-Time Work Convention, 1994:

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) the term part-time worker means an employed person whose normal hours of work are less than those of comparable full-time workers;

(b) the normal hours of work referred to in subparagraph (a) may be calculated weekly or on average over a given period of employment;

(c) the term *comparable full-time worker* refers to a full-time worker who:

(i) has the same type of employment relationship;

(ii) is engaged in the same or a similar type of work or occupation; and

(iii) is employed in the same establishment or, when there is no comparable full-time worker in that establishment, in the same enterprise or, when there is no comparable full-time worker in that enterprise, in the same branch of activity,

as the part-time worker concerned;

(d) full-time workers affected by partial unemployment, that is by a collective and temporary reduction in their normal hours of work for economic, technical or structural reasons, are not considered to be part-time workers.

Article 2

This Convention does not affect more favourable provisions applicable to part-time workers under other international labour Conventions.

Article 3

1. This Convention applies to all part-time workers, it being understood that a Member may, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, exclude wholly or partly from its scope particular categories of workers or of establishments when its application to them would raise particular problems of a substantial nature.

2. Each Member having ratified this Convention which avails itself of the possibility afforded in the preceding paragraph shall, in its reports on the application of the Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, indicate any particular category of workers or of establishments thus excluded and the reasons why this exclusion was or is still judged necessary.

Article 4

Measures shall be taken to ensure that part-time workers receive the same protection as that accorded to comparable full-time workers in respect of:

(a) the right to organize, the right to bargain collectively and the right to act as workers' representatives;

(b) occupational safety and health;

(c) discrimination in employment and occupation.

Article 5

Measures appropriate to national law and practice shall be taken to ensure that part-time workers do not, solely because they work part time, receive a basic wage which, calculated proportionately on an hourly, performance-related, or piece-rate basis, is lower than the basic wage of comparable full-time workers, calculated according to the same method.

Article 6

Statutory social security schemes which are based on occupational activity shall be adapted so that part-time workers enjoy conditions equivalent to those of comparable full-time workers; these conditions may be determined in proportion to

hours of work, contributions or earnings, or through other methods consistent with national law and practice.

Article 7

Measures shall be taken to ensure that part-time workers receive conditions equivalent to those of comparable full-time workers in the fields of:

(a) maternity protection;

(b) termination of employment;

(c) paid annual leave and paid public holidays; and

(d) sick leave,

it being understood that pecuniary entitlements may be determined in proportion to hours of work or earnings.

Article 8

1. Part-time workers whose hours of work or earnings are below specified thresholds may be excluded by a Member:

(a) from the scope of any of the statutory social security schemes-referred to in Article 6, except in regard to employment injury benefits;

(b) from the scope of any of the measures taken in the fields covered by Article 7, except in regard to maternity protection measures other than those provided under statutory social security schemes.

2. The thresholds referred to in paragraph 1 shall be sufficiently low as not to exclude an unduly large percentage of part-time workers,

3. A Member which avails itself of the possibility provided for in paragraph 1 above shall:

(a) periodically review the thresholds in force;

(b) in its reports on the application of the Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, indicate the thresholds in force, the reasons therefor and whether consideration is being given to the progressive extension of protection to the workers excluded.

4. The most representative organizations of employers and workers shall be consulted on the establishment, review and revision of the thresholds referred to in this Article.

Article 9

1. Measures shall be taken to facilitate access to productive and freely chosen part-time work which meets the needs of both employers and workers, provided that the protection referred to in Articles 4 to 7 is ensured.

2. These measures shall include:

(a) the review of laws and regulations that may prevent or discourage recourse to or acceptance of part-time work;

(b) the use of employment services, where they exist, to identify and publicize possibilities for part-time work in their information and placement activities;

(c) special attention, in employment policies, to the needs and preferences of specific groups such as the unemployed, workers with family responsibilities, older workers, workers with disabilities and workers undergoing education or training.

3. These measures may also include research and dissemination of information on the degree to which part-time work responds to the economic and social aims of employers and workers.

Article 10

Where appropriate, measures shall be taken to ensure that transfer from full-time to part-time work or vice versa is voluntary, in accordance with national law and practice.

Article 11

The provisions of this Convention shall be implemented by laws or regulations, except in so far as effect is given to them by means of collective agreements or in any other manner consistent with national practice. The most representative organizations of employers and workers shall be consulted before any such laws or regulations are adopted.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciations registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 17

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides--

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force:

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.